
Emne: Fokusartikel om lægekonsulenter på DepWeb.dk

Hermed ønsker jeg denne vedhæftede artikel omdelt til samtlige sociale,
beskæftigelses, sundheds og velfærds ordfører.

Det er for mange og undertegnede vigtigt at der gives kendskab til hvad borgerne
har af mening og holdning til det store problem.

Med venlig hilsen

Per Christensen

Lundtoftegade 13, 4. tv

2200 N

Fokusartikel om lægekonsulenter på DepWeb.dk

Skrevet af Per Christensen
pc.net@depweb.dk

København N den 2. januar 2008
opdateret 6. januar 2008

Lægekonsulenters medvirken til afgørelser af borgernes sager. (Også kaldet konsulent eller sociallæge.)

Ved læsning af flere sager på www.k10.dk angående borgernes sager, da har jeg erfaret at flere nævner at der afventes på lægekonsulentens / sociallægens udtalelser for en sags afgørelse. I nogle af disse sager får man den formodning, at det er lægekonsulenten / sociallægen der har det sidste ord for om borgeren skal førtidspensioneres eller ha' et fleksjob.

I en sag nævnes der, at en sag er afgjort ud fra Lægekonsulentens udtalelser i en sag, da sagsbehandler er ret ung og uerfaren til selv at kunne tage en selvstændig beslutning.

I en anden sag nævnes der at en borger er sendt til en sociallæge for nærmere samtale før en endelig afgørelse. Det fremgår at denne sociallæge ikke er konsulent i den nævnte sag. (Så det må så være en sociallæge med speciale i socialmedicin formoder undertegnede.)

Det skinner igennem i flere sager, at det ofte er lægekonsulenten der har haft det afgørende ord i bedømmelsen af en sags udfald. (Og det er jo så på trods af det regelsæt der er udsendt i 1998 om lægers medvirken i socialsager, og som senere er bleven genudsendt til kommunerne.)

Efter gældende lov m.v. er det forvaltningen / teamet i kommunen der har retten til at kunne afgøre en borgers sag. Og en afgørelse kan så ankes til socialnævn m.v.

Man får det indtryk at lægekonsulenter / sociallæger ofte deltager i møder med teamet ved en sags afgørelse. Disse læger har ingen beføjelser ud over at hjælpe teamet med oversættelse af lægeerklæringer o.s.v. - Man får dog også det indtryk, at disse lægekonsulenter kommer med bemærkninger under teamets indbyrdes samtaler og at disse bemærkninger tages ad nota (Uden at det noteres ned i borgerens sag), og bliver en del af grundlaget for en sags afgørelse.

Nogle gange kan det være gavnligt for borgeren, men ofte er det nok mere til skade end gavn, at disse konsulenter medvirker under disse teammøder.

Sidst der var uro om emnet da der blev skrevet en hel del i pressen om lægekonsulenters medvirken vedr. dissers kommentarer og bemærkninger om borgerens sygdom og anbefaling om førtidspension eller ej (der jo var ulovlige) i sagsakter angående borgeren.

En såkaldt uvildig undersøgelse blev iværksat i København komm. og der blev fundet flere mindre fejl ved lægekonsulenters bemærkninger i sagsakter. - Og der skete så alligevel intet på området. Læs herom flere artikler m.v. på www.depweb.dk/laegekonsulent_info

I en omegnskommune blev en lægekonsulent fyret grundet sin måde at skrive i sagsakter. (Senere fik han tilkendt erstatning for en ulovlig fyring.)

Disse konsulenter har siden været varsomme med at skrive deres kommentarer m.v. og der er mistanke om at de i stedet fremkommer med mundtlige bemærkninger og kommentarer a la samme karakter, når de skal give en udtalelse til sagsbehandleren, når denne spørger lægekonsulenten til råds. Og det får ganske sikkert en betydning for en afgørelse når unge og uerfarne sagsbehandlere skal vurdere en sag før den endeligt skal afgøres i teamet.

En del borgere bliver henvist til arbejdsprøvning i et revacenter ell. lign. for bl.a. at efterprøve hvor meget han / hun har af rest i erhvervsevne (Og så godt så langt.) Og nogle gange er der også en lægekonsulent i centeret der skal komme med en vurdering. (Og det er også helt fint.) Men så knækker tråden også her.

For når borgeren så efter endt arbejdsprøvning og andre ubehagelige oplevelser i systemet skal ha' sin sag op i forvaltningen, bliver den pågældende lægekonsulents vurdering af borgeren kasseret af forvaltningens egen lægekonsulent. Især hvis revacentrets lægekonsulent vurderer borgeren til ringe eller slet ingen resterhvervsevne. Straks bliver borgeren af forvaltningens lægekonsulent vurderet til at ha' nogen erhvervsevne og kan evt. komme i fleksjob eller lign. Og det også til trods for hvad tidligere spc.læger har kommet med af lægeerklæringer om borgeres dårlige helbred.

Det er sikkert for mange uforståeligt, at der bruges lægekonsulenter i revacenter ved arbejdsprøvnings når deres udtalelser ikke bliver taget ad nota og underkendes af forvaltningens konsulenter. Og det er sikkert også uforståeligt for mange, at lægekonsulenterne kan tilsidesætte de mange lægeerklæringer der skrives af specialister til brug i borgerens sager.

Og det er også uforståeligt, at en ansat lægekonsulent /sociallæge i kommunen ikke skal stå til ansvar for urigtige eller forkerte udtalelser der skader borgeren i en sags afgørelse / klagesag.

Borgmestre / Centerchefer har godt nok det overordnede ansvar for at de ansatte konsulenter udfører deres arbejde efter gældende regler og love. Men ofte afviser de den kritik / klage der kommer fra borgeren. Og årsagen til at de kan gøre dette, skyldes helt sikkert den aftale der blev indgået i forbindelse med reglerne der blev fastsat i 1998 hvor konsulenterne er fritaget for ansvar i henhold til aftalen.

Et lægeløfte kan åbenbart tilsidesættes når det drejer sig om lægekonsulenter / sociallæger ansat i kommunen, og det er en uhørt adfærd der her er givet tilladelse til, når man tænker på at læger skal udføre deres lægegerninger til gavn for borgerne i.h.t. lægeloven.

Der er ingen tvivl om at mange lægekonsulenter, sagsbehandlere m.v. i forvaltningerne gør et godt stykke arbejde rundt om i kommunerne til gavn for borgerne. Men der er tilsyneladende stadig en del kommuner der misbruger konsulenterne i kassetænkningens navn for at spare penge. Og dette uvæsen skal til livs så borgerne får tilkendt det de har ret til og får en retfærdig og sober behandling.

Retssikkerheden i.h.t. lægeloven m.v. skal være en sikkerhed for at en borgers sag behandles retfærdigt, og derfor skal aftalen fra 1998 ændres eller fjernes så konsulenterne skal stå til ansvar for deres bemærkninger / udtalelser i borgernes sagsakter.

En borger har skrevet en bog om sine egne oplevelser med kommunen om sin sagsbehandling m.v. Og deri skrives der mange afsløringer. Kan læses i uddrag på artikelsiden under indlæg **Sådan opdagede jeg ulovlighederne:** http://www.depweb.dk/brugerforum_dw/logind_tilmeld.html
Læs også hvad en journalist skriver om bøgerne under **1. Jeg - en discountborger - 2. Syge mennesker jagtes**

For undertegnede at se foregår der stadigt stor kassetænkning og *ulovlige* medvirken i det skjulte af lægekonsulenterne når en borgers sag skal afgøres.

For mange af de syge der er på kontanthjælp / sygedagpenge m.v. sker alle disse forskellige undersøgelser / prøvelser og fastholder dem på kontanthjælp m.v. i flere år uden at der bliver taget hensyn til omkostningerne i systemet og for den syge borger. Ofte bliver den syge også ramt af psykiske problemer grundet de langvarige sagsbehandlingstider før kommunen endeligt træffer en afgørelse.

Beskæftigelsesministeriet har også et stort ansvar for at afgørelser trækkes i langdrag, da man vil fastholde mange syge på arbejdsmarkedet selv om de har ringe eller slet ingen erhvervsevne i behold. De syge skal udfylde en resourceprofil og gennemgå op til flere arbejdsprøvnings på trods af afgivne lægeerklæringer om hvor syg borgeren er.

Man skulle tro, at man i ministeriet går ind for stavnsbinding og slaveri her i landet med den holdning, at alle skal kunne yde en indsat på arbejdsmarkedet uanset sygdomsgraden. For om borgeren kun kan arbejde i 2 til 3 timer om ugen eller 4 til 10 timer? Ja så skal det efterprøves med arbejdsprøvnings o.s.v. Koste hvad det koste må.

Med de få grader erhvervsevne i behold bør de syge tilkendes førtidspension med mulighed for at påtage sig et arbejde i de antal timer de kan klare hvis de har overskud til dette. Og det uden at borgeren bliver modregnet i pensionen, men dog at skulle opgive indkomsten og betale en samlet skat.

Der debatteres pt om dette emne, og det burde ikke være så svært at få det indført i socialreformen. Der kan jo sættes en top grænse for hvad der må indtjenes ud over førtidspensionen. (Det samme bør også være muligt for folkepensionister, men det jo en anden debat.)

Raske borgere på kontanthjælp m.v. skal selvfølgelig i beskæftigelse hurtigst muligt, men det er jo ikke altid lige nemt at finde et arbejde der passer til borgerens uddannelse og evne.

I regeringen kræves det næsten, at alle skal ha' en uddannelse uanset om de har en evne for dette eller ej. Men ikke alle evner jo at gå i videre uddannelse af forskellige årsager. Og det være sig af sociale eller andre årsager. Til disse må man helt klart finde andre løsninger hvor der ikke kræves en uddannelse.

Og til da så skal de ha' lov til af få den nødvendige hjælp uden at blive straffet med regler om 300 timer samt loft på ydelser. Det er jo at straffe dem dobbelt med disse regler.

Husk! at mange af dem der *kun* har en resterhvervsevne på måske 5 eller 15 % skal bruge en masse energi til at kunne overkomme hverdagen med deres sygdom. Og her skal mange sikkert bruge af deres resterhvervsevne. Og hvad er der så reelt være tilbage? Ja netop nul til rest.

At kunne bevise ovenstående er nok svært, men med borgernes hjælp og medvirken kan det sikkert bevises, at det stadig foregår på trods af reglerne om lægers medvirken i sags afgørelser.

Det kræver at borgerne ikke lader sig kue og true af Borgmestre m.fl. og kommer åbent frem med deres kritik i forbindelse med deres sags afgørelser.

Tidligere ville socialministeriet ikke ændre på de udstukne regler. Men sammen kan borgeren tvinge regeringen / ministeriet til at ændre og eller helt fjerne disse regler og i stedet via lov indføre en bedre sagsbehandling på en uvildig måde.

Og hvor det ikke bliver ved medvirken af lægekonsulenter, men lægelige specialister inden for de forskellige sygdomsområder og evt. social faglige arbejdsmedicinere.

Ka' jo være at pressen bliver interesseret igen, såfremt der kan fremvises beviser for det jeg skriver her i. Men det er jo op til brugerne om de vil være med til at bevise at der sker den slags som nævnt. Og beviserne skal jo være veldokumenteret og på skrift.

Med venlig hilsen

Per Christensen

pc.net@depweb.dk

www.depweb.dk/brugerforum_dw/logind_tilmeld.html

www.depweb.dk/laegekonsulent_info

*****"

Delvis afskrift af indlæg af Benny G på k10 vedr. klageskrivelse om lægeloven m.v.

Påsat herunder. Hele indlæg kan læses på www.k10.dk/showthread.php?p=18056#post18056

NYHEDSBREV NR. 2/98 1. feb. 1998

Patientklagenævnet kan som udgangspunkt behandle alle klager over lægeerklæringer, hvis de almindelige betingelser for nævnets kompetence er opfyldt.

Lægeerklæringer udfærdiget af læger i administrative stillinger

Udgangspunktet for lægelovens ansvarsregler er, at de omfatter alle læger, der deltager i eller har ansvaret for at undersøge eller behandle en patient. Lægelovens bestemmelser knytter sig således til et læge/patientforhold og omfatter ikke læger ansat i administrative stillinger. Hvis en læge udfærdiger en erklæring alene på baggrund af journalmateriale og andet skriftligt materiale, er denne ikke omfattet af nævnets kompetence. Lægen har ikke undersøgt patienten, og erklæringen er dermed udfærdiget som led i et administrativt arbejde. Disse sager henvises til den pågældende læges arbejdsgiver.

Ifølge Læge Jytte Hestbech står dette ikke i lægeloven som hun i sin egenskab af som læge,

og inden hun selv blev syg, har undervist i, ved retsmedicinsk institut ved Odense Universitet.

Citat af Læge Jytte Hestbech:

Da jeg klagede til Lægeforeningens etiske udvalg over denne svindler, fik jeg følgende besked: "De læger, der er ansat som konsulenter i kommuner, amter og i Ankestyrelsen, står ikke til ansvar i forhold til lægelov, lægeløfte eller lægernes etiske regler! Dem kalder vi papirlæger eller administrative læger."

De henviste mig til Patientklagenævnets hjemmeside, nyhedsbrev februar 1998, hvor man kan se, at Lægeloven kun gælder, når der er tale om et behandlerforhold. Men jeg kendte lægeloven for godt til, at jeg lod mig narre af dette. Patientklagenævnet havde "fusket", for at få skabt en ny kategori af læger.

En kategori, som myndighederne kan styre, så deres viden ikke forstyrrer myndighedernes spareiver. Virkeligheden er, at lægeloven gælder for alle læger, og det Patientklagenævnet havde lavet var, at de havde taget et par paragraffer fra en anden lov (Lov om patienters rettigheder), og sat ind i lægeloven. Helt enkelt bedrageri.

Så måtte socialminister Karen Jespersen, som var socialdemokrat, træde til. I samarbejde med lægeforeningen lavede hun den såkaldte Fælleserklæring i dec. 1998, hvor det blev besluttet, at uafhængige specialister ikke måtte udtale sig om et eventuelt erhvervsevnetab. Kun lægekonsulenterne måtte bruges, og de stod kun til ansvar for deres ansættende myndighed, som ikke var læger og derfor ikke kunne se kritisk på deres arbejde. Citat slut:

Benny skriver videre: Citat

Magtmisbrug i Gladsaxe Kommune:

Gladsaxe Kommune har udnyttet lægekonsulentens "ansvarsfrihed" til, at lægge mit liv siden 2001 i ruiner. Helbredsmæssigt og økonomisk er jeg kørt helt ned, og er endt som en social taber uden retssikkerhed.

Jeg er aldrig blevet oplyst om, eller har accepteret, at den lægekonsulent Gladsaxe Kommune har benyttet til i år 2000 at vurdere og udtale, at jeg ikke var berettiget til hjælp i modstrid til fremlagte journaloplysninger, ikke var en ansvarlig læge i henhold til sit aflagte lægeløfte. Citat slut

Endvidere skriver Benny G til slut:

Citat: Fjern lægekonsulenter, eller følg lægeloven:

Jeg må med denne udredning henstille til sundhedsministeren, at der omgående bliver rettet op på denne lovstridige behandling af "ansvarsfrie" lægekonsulenter i det offentlige. Citat slut

Venlig hilsen

Benny Gerhard

www.benny-g.dk

*****'

Delvis bragt på k10 i citat: den 6.1.07 <http://www.k10.dk/showthread.php?t=3231>